

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Saloman, Geskel FRA: Lange, Julius Henrik (1887-11-03)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Saloman, Geskel FRA: Lange, Julius Henrik (1887-11-03)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 235. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000203.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL MALEREN PROF. G. SALOMAN (i

Stockholm

)¹.

Kbhvn., 3. Novbr. 1887.

Kære Professor Saloman!

Maa jeg takke Dem meget for Tilsendelsen af Deres Afhandling om den mangefarvede Marmorskulptur. Den har i høj Grad interesseret mig; og jeg føler Trang til at meddele Dem, at jeg gennem egne Undersøgelser paa enkelte Punkter er kommet til Anskuelse, der afvige fra dem, jeg har udtalt i min Afhandling af 1886, og stemme mere overens med Deres.

Paa en Rejse, jeg i Foraaret gjorde til Italien og Grækenland, undersøgte jeg i Neapel Rigtigheden af den Paastand, som jeg tidligere har anført efter tyske Hjemmelmænd, at Statuer, som vare fremstillede paa antike Malerier, vare fremstillede polykrome.

Jeg tiltræder ganske Deres Mening, at denne Paastand er urigtig.

Herved lægger jeg især Vægt paa Mosaikernes Vidnesbyrd, fordi Farven i Mosaikerne er bevaret saa frisk og saa fuldkommen. Blandt de ikke mange Mosaikbilleder i Museet i Neapel findes der to, som fremstille hvid Marmorskulptur. Det ene giver et Exempel paa en Marmorherme (med Kappe, som staar aldeles hvid mellem de levende Figurer, der have naturlige Farver. Det andet viser en hvid Statue af en Nævefægter, staaende paa et Postament. Der kan efter min Mening ikke være Tvivl om, at denne Farve skal gengive Marmor, især da de atletiske Figurers Hudfarve ellers paa antike Malerier som bekendt er meget mørk og brun.

At der paa antike Malerier findes Gengivelser af polykrome Statuer, kender jeg intet Exempel paa af min egen lagttagelse. Thi jeg tror ikke, at det har været Meningen med disse enkeltvis, statuarisk, fremstillede Dekorations-figurer, at de af Maleren konsekvent skulde fremstilles som Statuer. Stofferne i Klædebonnet ere ogsaa malede med en Lethed, som forbyder at tænke paa, at Kunstneren har villet efterligne Marmor. Den antike Malerkunst interesserer sig jo mere end den moderne for den enkelte Figurs Skønhed og kommer derved til at give Figuren et statuarisk Præg, som vi fra et moderne Syns-s. 236punkt ere udsatte for at misforstaa som om det havde været Hensigten at gengive en virkelig Statue. Dette har ogsaa tidligere været mig klart, og jeg har omtalt det i en Afhandling (1883) om antik Malerkunst.

Ved en omhyggelig Undersøgelse af Praxiteles's Hermes i Olympia (Originalen) er jeg ogsaa kommet til det Resultat, at hverken Haaret eller Øjets Iris har været malet, Haaret heller ikke forgyldt; det vil med andre Ord sige, at Figuren selv ikke har været malet, men at Farven har indskrænket sig til Sandalerne, maaske Ornamenten paa Klædebonnet o. desl.

Overhovedet tror jeg, at »Antiken« — dette vide og omfattende Begreb, som vi ere tilbøjelige til at opfatte altfor snævert — ingenlunde fra først til sidst eller fra alle Kanter har havt nogen sikker Lov og Doktrin om polykrom Skulptur; men at der har været mange forskellige Meninger om den Sag — tout comme chez nous. Og det glæder mig at finde, at De, med mange vægtige Argumenter, har udtalt Dem i lignende Retning, som sikkert er den sande og sunde.

Med Højagtelse og venlig Hilsen

Deres

Jul. Lange.